

ПРОТОКОЛ

№ 501

гр. София, 01.02.2024 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 40 СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Силвия Б. Русева

при участието на секретаря Боряна Б. Иванова
и прокурора Й. К. Ч.

Сложи за разглеждане докладваното от Силвия Б. Русева Частно наказателно дело № 20241100200452 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

За Софийска градска прокуратура – редовно призована, се явява прокурор Ч..

Явява се инспектор Т.Г., упълномощена със Заповед на Началника на Затвора гр. София да го представлява в съдебни производства.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА Б. Д. Д. – редовно призован, доведен от Затвора – гр. София, се явява.

В залата се явява адв. А.А., определена за служебен защитник.

Явява се адвокат М.О. – упълномощен защитник.

Предвид, че в съдебно заседание се явява упълномощен от осъдения Д. защитник - адв. О. и заради предимството на изборната пред служебно назначената защита,

СЪДЪТ ОПРЕДЕЛИ:

ОСВОБОЖДАВА от по - нататъшно участие, определеният, по настоящем дело, за служебен защитник на осъдения Д. адв. А..

АДВ А.: Бих искала да получа протокол от днешното съдебно заседание за представяне пред Бюрото по правна помощ. Моля да ми бъде изпратен по имейл.

Като намери за основателно заявеното от адв. А.,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗПРАТИ протокол от днешното съдебно заседание на адв. А. по имейл.

ОСВОБОЖДАВА адв. А. от по-нататъшна служебна ангажираност по делото и от съдебното заседание.

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото. Не са налице процесуални пречки.

Предвид, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание и, след като изслуша становището на страните,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ.

Б. Д. Д. – роден на **** г. в гр. Дупница, българин, български гражданин, неженен, осъждан, със средно специално техническо и средно специално икономическо образование, с ЕГН: *****, с адрес: гр. Дупница, ул. ****

Самоличността снета по затворническото досие на осъдения и по негови лични данни.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на лишения от свобода правата, които има в наказателния процес, включително правото му на отвод по чл. 274 от НПК и правото му по чл. 275 от НПК.

ОСЪДЕНИЙТ Д.: Разбрах правата, които имам. Отводи няма да правя. Нямам искания.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания, преди даване на ход на съдебното следствие, по реда на чл.274-275 от НПК.

Предвид изявленията на страните и липсата на искания по реда на чл.274 и чл.275 от НПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

СЪДЪТ ДОКЛАДВА:

Подадена молба от осъденото лице Б. Д. Д. за условно предсрочно освобождаване от наказание „ЛС“, наложено с присъда по НОХД 65/1995 г. на ОС- Кюстендил в размер на 20 години, за изтърпяване от което е останало 6 г., 10м. и 23 дни.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА и представена заповед от Началника на СЦЗ, с която упълномощава инсп. Т.Г. да осъществява процесуално представителство за днешното съдебно заседание, както и справка за изтърпяната част от наложеното наказание на лишения от свобода Б. Д. Д. към днешна дата.

СТРАНИТЕ/ поотделно /: Да се приемат и да бъдат приложени по делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА И ПРИЕМА докладваните писмени материали по делото, включително и представените в днешното съдебно заседание.

АДВ. О.: Поддържам молбата. Няма да соча други доказателства. Нямам искания за отводи.

ПРОКУРОРЪТ: Оспорвам подадената пред СГС молба за условно предсрочно освобождаване на лишения от свобода Б. Д.. Няма да соча доказателства.

ИНСПЕКТОР Г.: Оспорва се молбата. Представила съм справка за изтърпяната част от присъдата към днешна дата.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

АДВ. О.: Смятам, че са налице предпоставките на чл. 70 от НК за постановяване на условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наказанието „Лишаване от свобода“ за Б. Д.. Безспорно, от представената справка, е видно, че лишеният от свобода е изтърпял доста голяма част от $\frac{1}{2}$ от наложеното му наказание, с което се установява наличието на първата предпоставка. Смятам, че от всички доказателства, съдържащи се в затворническото досие са налице достатъчно доказателства за поправянето на лишения от свобода. Изтърпял е продължително време наказанието си в затвора, което и на практика и на теория показва, че при един продължителен престой в затвора, влиянието върху личността обръща

тенденцията към негативна перспектива. През цялото време от престоя си в затвора Б. Д. е имал добро поведение, за което свидетелстват многобройният брой награди, които е получавал от администрацията на затвора. Първоначално е бил настанен в „Закрит тип“ заведение, а впоследствие и към настоящия момент изтърпява наказанието си в заведение от „Открит тип“, „Открит тип“, както повелява закона за изпълнението на наказанията е лишеният от свобода да се държи при смекчен режим, свободно се движат в района, което за някои категории и личности е предпоставка за нарушение. В случая, за Б., условията не са били точно такава предпоставка. Въпреки влошеното си здравословното състояние, почти през целия период от време от престоя полага обществено полезен труд, включва се в мероприятията, които се организират в затвора и в общежитието. Рискът от рецидив, който в началото е бил среден, вследствие на престоя и извършената корекционна дейност, е снижен до нисък и към момента е такъв - оценяван на 35 точки. Лишеният от свобода е за първи път в затвора. Всичко, което е отразено и в характеристиките, съдържащи се в досието, е положително и в последния месец, след прибирането му от отпуск като награда, е констатирано едно нарушение. Разбира се, нито аз, нито Съдът е разследвал това нарушение, но така или иначе наказанието, което му е наложено е влязло в сила(заповедта не е обжалвана по мой съвет, тъй като преценката на администрацията приемам, че е била правилна). Независимо, че телефонът, който е предмет на извършеното нарушение е бил в багажа му след прибиране от отпуска, самият той е заявил, че е забравен, след като е ползван по време на отпуската, където, разбира се, има право на такова ползване. Така или иначе заповедта е факт, но аз смятам, че действително е инцидентно, дължащо се на неговата несъобразителност, не бих казал лекомислие, защото не смятам, че там е имало умисъл. Лишения от свобода разполага с достатъчен ресурс за една нормална, бъдеща и положителна ресоциализация в условията на свобода. Има трудови навици, има образование, възрастта му е преклонна, няма зависимости, за първи път е осъждан и за първи път е в затвора. Още повече, смятам че освобождаването му и съответно налагане на пробационни мерки за времето докато е навън би помогнало действително за една същинска ресоциализация вместо престоя му в затвора за един прекалено дълъг период за осъждане за първи път. Имайки предвид всичко това, моля да постановите определение, с което да освободите от изтърпяване на остатъка от наказанието Б. Д..

СЪДЪТ ДАВА ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ОСЪДЕНИЙТ Д..

ОСЪДЕНИЙТ Д.: В лична защита ще кажа първо, че съжалявам за деянието си. Това съжаление се породило още, бих казал, часове след извършването му, но никой не е могъл да върне времето назад. Няма един ден, в който да не съжалявам, защото живота ми се обърна на 180 градуса -от служител в банка, стигнах до затвора. Неприятно ми е, тежко е и определено съжалявам. Що се отнася до последното нарушение, както адвокатът ми изтъка, аз наистина забравих. Сега, от древността е известно, че на истината никой не вярва, но самият факт, че става въпрос за нарушение в пенитенциарно заведение, спомага на това да не вярват и макар, че предварително съобщих , че съм забравил телефона и посочих в раничката

ми, във външния джоб, никой не повярва. Помислиха, че искам да го вкарам. Аз ако исках да го вкарам, така ли щях да го направя. Аз 2 години работех като охрана на външен обект в Казичене. Помагал съм и съм съдействал. От какъв зор да вкарвам телефон, да не говорим, че то не останаха и хора, с които да говоря. Имам 4-5 човека, с които поддържам контакт, най-близките ми имам предвид. Така се случи, забравих. Ако от всички тук присъстващи има един човек, който никога през живота си нещо да не е забравил, нека каже. Аз наистина забравих. Стремял съм се да участвам в мероприятия. В момента работя като библиотекар и помагам на хората с каквото мога в избора на книги и съвети, особено на по-младите помагам, давам им акъл. Стремя се да помагам на хората. След толкова време в затвора, видях живота и от двете страни. Стремя се да покажа, че съм се поучил и съм извадил поука от единствената ми грешка през живота ми. Неприятна и тежка е, но не мога да върна времето.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че подадената до СГС молба от 8.01.2024 г., на осъдения Б. Д. за условно предсрочно освобождаване за неоснователна по следните съображения:

Считам, че капацитета на кумулативно предвидените предпоставки, които законодателят е заложил под формата на чл. 70, ал. 1 от НК, не е изпълнен. Съгласно официално изготвената справка, която е приложена по делото от Началника на Затвора – София, Д. е започнал да изтърпява наложеното му наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 20 години, наложено му по НОХД 65/1995 г. на ОС- Кюстендил при първоначален „строг“ режим на 12.11.2014 г. Затвор – гр. Бобов дол, а в Затвора – гр. София е от 05.07.2016 г. На 05.07.2016 г. режимът му е променен в „общ“, а на 11.02.2022 г. е приведен на територията на затворническо общежитие в Казичене, като към момента, в обобщение, можем да кажем, че е изтърпял фактически 10 години 6 месеца и 17 дни с остатък 6 години, 10 месеца и 23 дни. Тоест, формалната предпоставка на чл. 70, ал. 1, т. 1 НК безспорно е изпълнена, тъй като осъденият е изтърпял повече от $\frac{1}{2}$ от наложеното му наказание „Лишаване от свобода“, но на следващо място, законодателят изисква в горепосочената разпоредба осъденият да е дал положителни доказателства за своето поправяне, а дефинирането на доказателствата за поправяне на осъдения се извеждат от процесуалната разпоредба на чл. 439а, ал. 2 от НПК. От приложените по делото доказателства, на които няма основание да не дадем вяра и да не ги кредитираме, намирам, че липсват категорични убедителни и положителни доказателства за поправянето на лишения от свобода в рамките на пенитенциарното заведение, каквото е изискването на чл. 155, ал. 2, т. 3, вр. ал. 1 от ЗЗС. В хода на делото не са събрани такива доказателства, които да водят до извод за установена трайна, положителна промяна в нагласата и поведението на лишения от свобода. Може да се приеме, че осъденото лице покрива изискванията за дължимо поведение, но института на условно предсрочно освобождаване поставя много по-високи изисквания, а именно трайност и категоричност на това поправяне. Като се запознах с всички доказателства по делото, намерих че целите на чл. 36 от НК все още не са изпълнени. В този смисъл, а и становището, което е дал началника на Затвора – София, е такова - че извършената корекционна работа по плана на присъдата следва да продължи

за изпълнение целите по този план, оценката от рецидив не е намалена в достатъчна степен, рискът от вреди за обществото е със средни стойности, отчетени дефицити не са преодоляни. За справка, моля - стр. 2 от доклада, касаещ осъдения Д.. Към момента, следва да се подчертае, че осъденият Д. е наказан със заповед № 3 от 05.01.2024 г. Законосъобразността и основателността на тази заповед за наложено наказание, считам че не следва да се коментира в това производство, а тя е влязла в сила и съответно трябва да се отчете, че към момента осъденият Д. е наказан, както не оспорваме законосъобразността на заповедите, с които той е награждаван. Поради горното, Ви предлагам да постановите определение, с което да оставите молбата за условно предсрочно освобождаване на осъдения Д. от изтърпяването към момента „Лишаване от свобода“ без уважение.

ИНСПЕКТОР Г.: Началника на затвора възразява на молбата на осъдения Д. да бъде условно предсрочно освободен, тъй като счита, че целите на наказанието му към момента все още не са постигнати. Видно е, от всички документи, че осъденият действително полага труд в Затвора, получавал е награди многократно, но това категорично не е достатъчно да бъдат изпълнени целите на наказанието. Отделно от това, рискът от рецидив не се счита да е намален в достатъчна степен. Рискът от вреди за обществото, предвид характера на извършеното престъпление, остава в средни стойности. Режимът не е заменен на „лек“, което изискване за така наречената завършеност на пенитенциарната система, тоест пълния преход и ресоциализация не са извършени в цялост. Не на последно място, немалкият остатък над 6 години от останалата част за изтърпяване от присъдата, предвид на което, считам, че към момента все още Д. не е готов за живот на свобода. Моля да оставите молбата му без уважение

СЪДЪТ, с оглед приключване изложенията на страните и на основание чл. 297 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ.

ОСЪДЕНИЙТ Д.: Искам да бъда условно предсрочно освободен. На доста години съм и съм болен. Моля за свобода

СЪДЪТ се оттегли на съвещание.

След съвещание, съдът обяви определението си публично, в присъствие на страните.

Настоящото производство е по реда на чл. 437, ал. 2 от НПК.

Образувано е по молба, подадена от осъдения Б. Д. Д., ЕГН- ***** за условно предсрочно освобождаване. В молбата осъденото лице твърди, че

изтърпява наказание „ЛС“ за срок от 20 години за престъпление по чл.116 НК, което признава и осъзнава. В момента изтърпява наказанието в ЗООТ на „общ режим“, както и, че многократно е награждаван, работи като библиотекар и участва в културно-масови мероприятия и курсове. Твърди, че се е поправил и съжалява за деянието, което е извършил.

В съдебно заседание, осъденият поддържа заявеното в молбата и твърди, че съжалява за извършеното.

Защитникът му счита, че са налице предпоставките на чл.70 НК, тъй като Д. е излежал повече от една втора от наложеното му наказание и от материалите по делото е видно, че е дал убедителни доказателства за поправянето и превъзпитанието си. Изтъква, че през целия си престой в затвора, Д. е работил и е имал положителни прояви, за което нееднократно е награждаван, а единственото му наказание е плод на грешка от негова страна, не и на умишлено поведение. Поддържа молбата и моли за УПО.

Прокурорът счита, че е налице само формалната предпоставка за УПО, предвид изтърпяния срок на наказанието от осъдения Д., но не и, че са налице убедителни доказателства за поправянето и превъзпитанието му. Счита, че той действително е имал положителни прояви при престоя си в затвора, но те са в рамките на дължимото поведение, а не са и изключителни, навеждащи на извод, че наказанието, изтърпяно до момента е изпълнило целите на чл.36 от НК.

Затворническата администрация, в лицето на инспектор Г., считат че целите на наказанието не са постигнати, риска от рецидивне е намален значително, а риска за обществото продължава да е среден, остатъка от наказанието за изтърпяване не е малък и ресоциализацията на осъдения Д. следва да продължи, поради което молят и да не се уважава молбата за УПО.

Съдът намира, че за да бъде уважено това искане, съобразно нормите на чл. 70 от НК, следва той да е изтърпял поне 1/2 от наложеното наказание и да е дал доказателства за своето поправяне и превъзпитание. Формалната предпоставка е налице, предвид, че Иванов е излежал 13 години, 1 месец и 7 дни и му остават за изтърпяване 6 години, 10 месеца и 23 дни.

Относно дали е налице поправяне и превъзпитание, т.е. налице ли са убедителни доказателства за това: Съдът намира, че индивидуалния план на осъдения е уреден в чл.156 от ЗИНЗС и в конкретния случай не е проведен до края. Корекционната работа с него не е извършена докрай. Режимът му към момента е „общ“ и не е сменен в „лек“. Осъденият Д. е работил непрекъснато, същевременно корекционната работа с него не е доведена до край, така че изтърпяната част от наказанието „Лишаване от свобода“ да упражни върху него възпиращо и поправително въздействие. Тези извод се подкрепя от доклада на инспектор И.И., където се сочи, че Д., макар да е многократно награждаван, е допуснал дисциплинарно нарушение след последното му връщане от домашен отпуск – опитал е да внесе мобилен телефон, за което е и дисциплинарно наказан сравнително скоро - със заповед от 5.01.24г.

В доклада се казва още, че все още има среден риск за обществото, както и, че по принцип УПО е възможност, предоставена от закона за поведение на осъдени, надхвърлящо представите за „обичайно добро“, какъвто не е случаят с осъдения Д..

Съдът няма лично възприятие за поведението на Д. в затвора и как се отразява корекционната работа върху него и има ли изтърпяната част от наказанието вече превъзпитателно и възпиращо въздействие върху осъдения. Съдът единствено може да направи изводите си дали са постигнати целите на наказанията по чл.36 НК спрямо осъдения Д. единствено от данните в затворническото досие, от това което е представено по делото и от казаното от страните в днешното съдебно заседание.

Дори да игнорира наложеното на осъдения Д. дисциплинарно наказание от затворническата администрация, предвид обясненията на последния, които даде в днешното съдебно заседание, Съдът, съобразявайки всичко останало, счита че трябва да подкрепи становището на Затворническата администрация и на Прокуратурата. Съдът намира още, че се налага, при осъдения Д., да се продължи индивидуалния план за изтърпяване на наказанието и корекционната работа с него да продължи. Следва да се посочи, че остава за изтърпяване и много значителна като време част от наказанието. Поради посочените обстоятелства и казаното по-горе, съдът приема, че осъденият Д. не е дал достатъчно убедителни и несъмнени доказателства, извън дължимото положително поведение, за трайното му поправяне и превъзпитание. Горните обстоятелства са аргумент за съда, че условията по чл. 70 от НПК не са налице.

Така мотивиран,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение молбата на осъденото лице Б. Д. Д., ЕГН-***** за УПО от оставащата за изтърпяване част от наложеното му наказанието „ЛС“ за срок от 20 години, наложено му с присъда по НОХД № 65/95г., по описа на ОС –Кюстендил за престъпление по чл.116 НК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не е окончателно и може да се обжалва и протестира в 7-дневен срок от днес пред САС.

Съдебното заседание приключи в 11:30 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____